

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA

राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता ।
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

वर्ग संख्या

Class No.

पुस्तक संख्या

Book No.

Mal

894. 8121

N4952p

रा० पु०/N. L. 38.

H7/Die/NL/Cal/79—2,50,000—1-3-82—GIPG.

പദ്യമുക്താവലി.

പ്രകാശകൻ,
നന്നക്കാട്ട് പി. നാരായണപ്പിള്ള,
തിരുവനന്തപുരം.

പകർപ്പവകാശം പ്രകാശകനിൽ.

ഫാബ്രുവരി,
1914

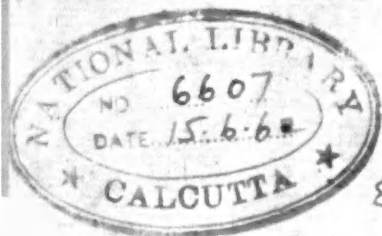
ഈ പ്രകാശകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജമാകുന്നു.

വില്വ അമ്മ

526

Rs. 1.00

WELF LIT ED

Mal
894.8121
N4952p

ര-ചെതിപ്പ് പ്രതി ൨൦൦൦൦.
MANOMOHANOM PRESS—QUILON.

VIJWAN V. R. PARAMESWARAN PILLAI,

Nagercoil.

മുഖവുര.

ബാലവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പദ്യരീതിയിലും കവിതാസമ്പ്രദായത്തിലും അഭിരുചിയും, അന്തഃകൂടി ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ഈ പുസ്തകം ഉള്ള ഏതാനും പ്രസിദ്ധകരികളാൽ തയ്യാറാക്കിയതിനായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പദ്യപഠനപുസ്തകം ഈ “പദ്യമുക്താവലി”യിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഉപയോഗയോഗ്യമായ വിധത്തിൽ ഈ പുസ്തകത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഏതൊരു വേണ്ടപോലെ സഹായിക്കുകയും, എന്റെ പേക്ഷയനുസരിച്ച് പദ്യങ്ങൾ എഴുതി അയച്ചു തരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മാന്യന്മാരായ വിദ്വാന്മാർക്ക് ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം വന്ദനം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

വിശേഷിച്ചു ഇക്കൊല്ലത്തേക്കു ഇതിൽ ചില പുസ്തകങ്ങളെ നാലാംക്ലാസിലെ ഉപയോഗത്തിനു സാധിച്ചതിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയും ആ പാഠ്യപുസ്തകം ഒരു നോട്ടുകൂടി എഴുതിച്ചു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ നോട്ടു അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും അദ്ധ്യപ്തന്മാർക്കും വ്യക്തമാണെന്നതിൽ സഹായമായിത്തീരണമെന്നു ശിഷ്ടാർക്കു ഞാൻ എഴുതിട്ടുള്ളത്.

പ്രകാശകൻ,

മനക്കാട്ട് പി. നാരായണപിള്ള.

വാഷയാനക്രമം.

- മ. പിതൃദേവി.**
 പന്തളത്തു് കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ.
- റ. കോപം.**
 പി. വി. കൃഷ്ണവാര്യർ.
- ന. പരദ്രവ്യണം.**
 മൂപ്പർ എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ.
- ൽ. മോഷണം.**
 മൂപ്പർ എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ.
- ഉ. വിനയം.**
 അഴകത്തു് ഇഴ. പത്മനാഭക്കുറുപ്പ്.
- ന്ന. കരുണം.**
 നടുവത്തു് മഹൻ നമ്പൂരി.
- റെ. തത്ത്വം.**
 അഴകത്തു് ഇഴ. പത്മനാഭക്കുറുപ്പ്.
- വ. ചന്ദ്ര.**
 പന്തളത്തു് കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ.
- ൻ. താമര.**
 വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.
- പ്ര. തെങ്ങി.**
 നടുവത്തമ്മൻ നമ്പൂരി.
- പ.മ. തീവണ്ടി.**
 എം. ഉദയവർമ്മതമ്പുരാൻ. ഐ. എ.
- പ.മ. നക്ഷത്രം.**
 കുന്നത്തു് കോട്ടനമേനോൻ.
- പ.ന. ഭീപം.**
 വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.

— ൩ —

മഴ. സംഗീതം.

പി. വി. കൃഷ്ണവർമ്മ.

മരി. കാനൻ.

കെ.സി. കേശവപിള്ള.

മന്ന, ഇരശ്ചരൻ.

നടുവത്തമ്മൻ നമ്പൂരി.

VIDWAN V. R. PARAMESWARAN PILLAI,
Nagercoil.

പദ്യമുകതാവലി.

മ. പിതൃഭക്തി.

ധിതാനുകൂലരാം മാതാ-
പിതാക്കന്മാരെ യെപ്പൊഴും
ധൃതാദരം വണങ്ങിടു-
ന്നതാണു ഗുണമാർക്കുമേ.

മ

ആകലതപമൊഴിച്ചിഷ്ട-
മേകചാനപ്പനമ്മമാർ
ആകവോളം പ്രയത്നിക്ക-
മാകയാലവർ വന്ദ്യരാം.

ര

നിമ്ബാത്മാക്കളാമഹ്ന-
നമ്മമാർ തന്നെയെപ്പൊഴും
നന്മയുണ്ടാക്കുവാനായി
നമ്മളെക്കാത്തു കൊള്ളുമേ.

ന

ഇച്ഛയ്ക്കൊത്തു തുണച്ചിടാ-
നഹ്നനും വേണ്ടതേകവാൻ
സ്വഹൃദയാമ്മയും ചേർന്നാൽ
നിശ്ചയം സൗഖ്യമാർക്കുമേ.

ശ

താതമാതാക്കളിൽ ഭക്തി-
യേതവർക്കും ഭവിക്കണം
സ്തിതമാം സൗഖ്യമെന്നാലേ
ജാതമായ് തീരു പാരിതിൽ.

൫

പന്തളത്തു കേരളവർമ്മ തമ്പുരാൻ.

൨. കോപാ.

മയമുള്ള വിവേകമറുതട്ടി-
ക്കയറിക്കണ്ടവരോടു ശബ്ദകുടാൻ
സ്വയമേററന്നയും സ്വഭാവമത്രേ
നിയതംകോപ;മിതേററവുനിത്യം.

൧

ഇതിനെ 'ക്കലി'യെന്നു ചൊല്ലിടുന്ത
മതിമാന്മാ,രതുമെത്ര സത്യമോൽത്താൽ
ഇതഹോപിടിപെട്ടവർക്കത്രയും
ക്കിതിയിൽ ചെയ്യരുതാത്തതെന്നമില്ല.

൨

കലഹം ഫലമാണുകോപമേററാ-
ല്യപകത്തിന്നതനന്തവിത്തുമത്രേ
പലരും പുരുഷോപമൊന്നുമൂലം
തുലാനായിടവന്ന കാമരീപ്പേ?

൩

നിലവിട്ടു കയർക്കൊണ്ടുവെട്ടി-
ക്കൊലതൊട്ടുള്ള നിത്യപ്പുറ്റുക്കർമ്മം
പലമട്ടുജനങ്ങൾ ചെയ്തിടുന്നു-
ണ്ടുലകൊട്ടുക്കു നടുങ്ങുമാറുകയും!

൪

ആപത്തിനാസകലമുള്ളൊരുമുഖമാമി-
ക്കോപത്തിനായ് ചെറുതുമുള്ളിലിടംകൊടുത്താൽ
സ്വാപത്തിലും സുഖമുദിയ്ക്കുകയില്ല, പശ്ചാ-
ത്താപത്തിനും വഴിവരും ചെറുബാലരോപ്പിൻ. ൫

പി. വി. കൃഷ്ണവർമ്മ.

൩ . പരദൂഷണം.

മുന്നിലുണ്ടു മനുജനു സഞ്ചിയൊ-
ന്ന ന്യമുണ്ടതു കണക്കു പിന്നിലും
മുന്നിലതിലുപരന്റെ ദൂഷണം
പിന്നിലേതിൽ നിജദോഷമിങ്ങനെ. ൧

കാണുമിങ്ങു കടുക്കോളമെങ്കിലും
മാനവൻ പരനിലുള്ള ദൂഷണം
ആനയോളമമരും സ്വദൂഷണം
കാണുകില്ല ലവലേശമായവൻ. ൨

ആരെയും പരിഹസിക്കുവോരെയി-
ങ്ങാരുമേ പരിഹസിക്കുമോക്കണം
ആരുമില്ലാതെ ദോഷസഞ്ചയം
തീരുന്നീങ്ങിയവൻ പാരിലെങ്ങുമേ. ൩

ഘോരശല്യമുനയേല്ക്കുകിൽ പ്രതീ-
കാരമുണ്ടതിനു ഭൂമി, ഭൂമിയിൽ
കൂരവർക്കു ശരമയച്ചുപോകിവി-
ങ്ങാരുമില്ലതു സമുദ്ധരിക്കുവാൻ. ൪

നല്ലലോകരെ ദുഷിച്ചു ദുഷ്ജനം
വല്ലവാദമിയലുന്നകൈതുകം
നല്ലയാളുകളൊരിയ്ക്കലു വൃഥാ
ചൊല്ലുകില്ല ചലനമുള ഓഷ്ഠവും. ൫

ത്രാണികൊണ്ടു പരദൂഷണംകഥി-
ഭേണമെന്നു കരുതുന്നു സോദര!
'കൂനിലുള്ള കരുവോത്തുമുള്ളിൽനീ
നൃണപോവതിനമഭ്യസിക്കണം. ൬

മൂലം എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ.

൪. മോഷണം.

പിള്ള നാൾ ചെറിയ പെൻസലാദിയാ-
യുള്ളവസ്തു കവരുന്ന ബാലകൻ
കള്ളവിദ്യകൾ പഠിച്ചൊടുക്കമെ-
ക്കൊള്ളചെയ്തുതിനിറങ്ങുമെങ്ങുമേ. ൧

അപ്പുനമ്മകളിച്ചു ഫന്ത്! നോ-
വിച്ചിടാത്ത കവിൾ, കാണമാളുകൾ
തച്ചടയ്ക്കു മഥമാനഭംഗവും
മിച്ചമാമരിക ദന്ധ്യവൃത്തിയാൽ. ൨

തന്നെയൊത്ത ദയിതയ്ക്കു കൂടെയും
നിന്ദതോന്നു, മവനേതുനേരവും
മന്നിലാക്കു മതി ശങ്കനീയനായ്
വന്നുപോ; മുചിതമല്ല മോഷണം. ൩

മാനമില്ല മതിശാന്തിയില്ല നി-
 വ്യാണമില്ല നിലയില്ല, നിത്യവും
 ലീനനീങ്ങനെ ജനസ്സുപോക്കിട്ടും
 ധീനമായ തൊഴിലാണു മോഷണം.

൪

പുളിനല്ലപദവിപ്പിടിയ്ക്കുമ്പേ-
 ന്നുള്ളപാവന കലീനനാകിലും
 കൊള്ളകില്ല, കണികാണുവാനുമ-
 കള്ളനാകിയ നരാധമാധമൻ.

൫

സ്ഥാനഭംഗമൊട്ടു മാനഭംഗമാ-
 പ്രാണഭംഗമിവ ചെയ്യുമിത്തൊഴിൽ
 ന്നനമൃതിയിലൊരാളുമഭ്യസി-
 ക്കാനൊരുങ്ങരുതു ഗർവ്വനീയനാം.

൬

മൂലം എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ.

൭. വിനയം

ഏളിയോരിൽ സമതയും
 വലിയോരിൽ വണക്കവും
 സൗമ്യവ്യവസ്ഥ സമന്മാരിൽ
 വിനയത്തിന്റെ ചിഹ്നമാം.

൧

വിനയൊക്കെയക്കറുന്ന
 വിനയം വശമായവൻ
 തനയൻ നാട്ടുകാർക്കെല്ലാം
 മനയോണവന്തുഴിയും.

൨

വണക്കമെന്നസ്വത്വതാൽ
തുണയ്ക്കു പ്പെട്ടപൂർവ്വം
തുണവാന്മാരിലൊന്നാമൻ;
ഇണങ്ങുമവനെങ്ങുമേ.

ന

താഴ്ന്നുയന്നുള്ള സമ്പത്തു
വീഴ്ന്നുയന്നുക്കെനികത്തിടും
വേഴ്ന്നുയന്നു നല്ലവഴിയും
കാഴ്ന്നുയന്നു ചിലവശ്രമാം.

ര

പഞ്ചപാണ്ഡവർപോരികൽ
കെഞ്ചുകേട്ടുകരുക്കളെ
മിഞ്ചുന്നവിനയംകൊണ്ടാ-
ണഞ്ചൊതെ വിജയിച്ചതും.

൩

അഴകയ്ക്കു് ഇഴ. പത്തനംതിട്ട.

൬. കുരുണം.

ഇല്ലിക്കോലും പാളയുമായ്
നെല്ലിരക്കും കിടാക്കളെ
തല്ലിയാട്ടംചലന്മാരെ
ച്ചൊല്ലിക്കല്ലാ കരഞ്ഞിടും.

൧

പരസങ്കടമൊത്തുള്ളിൽ
പരയാം കൃപതോന്നണം
പരമാത്മമതൊന്നതേ
പരം പുരുഷലക്ഷണം.

൨

ഒന്നുപോലലിവെല്ലാക്കും
വന്നുചേരുകതങ്ങളിൽ
നന്നുനന്നതു ലോകത്തി-
ലെന്നും സൗഖ്യം വളർന്നിടം.

൩

കരുതിക്കൊള്ളുവിൻലോക-
തരവിൻ കൃപകൊണ്ടുനാം
മരുവുന്നതഥാകാമം
പെരുതെല്ലോ കൃപാഗുണം.

൪

തരവിൻ കൃപയില്ലെങ്കിൽ
പുരുഷൻ പശുവല്ലയോ?
നിരൂപിക്കുവിനക്കാര്യ-
മൊരുനാഴികയെങ്കിലും.

൫

വെള്ളം തീ മഴ മഞ്ഞേവ-
മുള്ളവനിൻ കൃപാവശാൽ
പിള്ളമേനാംപിഴയ്ക്കുന്ന
തുള്ളതല്ലേ നിനയ്ക്കുവിൻ.

൬

ഒരുപാടെന്തിനോതുനി-
തൊരുതത്വം നിനയ്ക്കുവിൻ
'കരുണാ'മസമൊന്നത്രേ
തരലോകത്തിലുത്തമം.

൭

അതിനാൽ നിങ്ങളെല്ലാം
മതിയിൽ കരുണാമസം
ചതിവില്ലാതെ കൈയ്ക്കൊരംവിൻ
പ്രതിവാദം കിടാങ്ങളേ.

൮

നടുവത്തു മഹൽനയ്യരി,

൭. തത്ത.

പച്ചപ്പട്ടിൻനിറവും
പവിഴച്ചുണ്ടും കഴുത്തിലൊരുവരയും
പിച്ചുനടത്തയുമുള്ളൊരു
തത്തയിതാ താഴെ വന്നിരിക്കുന്നു. ൧

തിങ്ങാടുന്നൊരുനിന്നെ-
ക്കണ്ടാൽ മാനിക്കയില്ല മററും;
കൊണ്ടാടും വളരെപ്പേ-
രുണ്ടായാൽ നല്ല വാഗ്വിലാസംതേ. ൨

പറവതുകേട്ടു പരിപ്പൻ
പറവകളുടെജാതിയിൽ പിറന്നൊരുനീ
തിറമുള്ളവന്നെന്നിങ്ങനെ
മറകളു മഹാജനങ്ങൾ പറയുന്നു. ൩

ഭാഷപരിച്ചാലേപരി-
തോഷം ജനതയ്ക്കു നിങ്കലുണ്ടാവു;
വേഷം വെറുതേയാണിതു
ഭാഷവുമുണ്ടാം ചിലപ്പൊഴിതുമൂലം. ൪

ചിത്തേ ജനതയ്ക്കു പ്ലം
മുത്തേകം നല്ലവാക്കുശീലിച്ചാൽ
തത്തേ! വലിയമരത്തിൻ
പൊത്തേറിപ്പാർവേണ്ടനീ പിന്നെ. ൫

കൂട്ടിലിരിയ്ക്കും നിന്നുടെ
പാട്ടിൽവരും ചേര പുഷ്പയെന്നിടയെ
ആട്ടിയകറ്റും കുട്ടികൾ
വീട്ടിൽ നിനക്കിഷ്ടമാണു ചെറുതത്തേ!   ന്ന
അഴകത്തു ഇ. പരമനാഭക്കുറുപ്പ്.

VIDWAN V. R. PARAMESWARAN PILLAI

വ. പിള്ള

മുമ്പിൽനില്ക്കുമൊരു തൻ കിടാവിനെ-
ക്കൊമ്പിനാലതിരസം ചൊരിഞ്ഞുടൻ
വെമ്പിടാതെ മുലയുകൊടുത്തുകൊ-
ണ്ടമ്പിലിപ്പശുവരുന്ന മന്ദമായ്.   ൧
പല്ലുകൊണ്ടു ബലമായ് പരിചിളം-
പല്ലുതിന്നതു ചവച്ചു വീണ്ടുമേ
ചെല്ലമച്ചെറുകിടാവിനായ്സ്തനം
തെല്ലുതാണുപശുവേകിടുന്നതേ.   ൨
കാടിവെള്ളമഥകഞ്ഞിയും കുടി-
ച്ചാടിടും വയറുനക്കി നാക്കിനാൽ
താടിചേർത്തു തടിമേലുറച്ചു കൂ-
ത്താടിനില്ക്കുമൊരു മാടു കത്തുമേ.   ൩
വല്ല കാടിയുമഹോ കുടിക്കിലും
നല്ലപാലിതുതരുന്ന നിത്യവും
ഇല്ലശംകയിതു മടു തന്നെയും
നല്ലലോകരുടെ സമ്പ്രദായവും.   ൪

വെണ്ണ, പാലു, ദധി, നെയ്യു പാക്കിലി-
വണ്ണമുള്ള പല സാധനങ്ങളും
ഭണ്ഡമെന്നിയെ നമുക്കു നൽകമി-
പ്പുന്നമുള്ള പത്ര തന്നെ നന്നെടോ.

പന്തളത്തു കോളവർമ്മ തമ്പുരാൻ.

൩൦. താമര.

ചില വൻ പപ്പടം പോലാ-
മിലയും നീണ്ട തണ്ടുമായ്
നലമേറു പത്മമിതാ!
വിലസുന്നു കളങ്ങളിൽ.

രാവീകലിതുറങ്ങിപ്പോ
രാവിലേതാനുണന്നിപ്പോ,
ഈവിധം നമ്മൾതൻ മട്ടി-
പ്പൂവിനും കാണെത്തുണ്ടുപോൽ.

ഓമനക്കാരനിലൊന്നാടി,-
ക്കോമളം നാലുപാടുമേ
തുമണം വീശിനില്ക്കുന്നീ-
ത്താമരപ്പൂക്കൾ കാക്കെടോ.

കണ്ടാണോടം ചളിയിൽ നി-
ന്നുണ്ടായ വകയെങ്കിലും,
തണ്ടാരിതെത്ര സുഭഗം!
കണ്ടാൽക്കണ്ണുകളുത്തിപ്പോ.

വിടന്നാരിതിനുള്ള പ്ലി-
യിടതിങ്ങുന്ന 'കണ്ണിക'
'കടക്കട്ടെ'നോടൊക്കും
കിടയ്ക്കു വിചസ്യന്നതേ.

൭

മണിപ്പുവിലിളന്തേന;-
തുണ്ടിടാനുള്ള വാഞ്ചമയാൽ
വണ്ടിണ്ടകൾ മുറണ്ടാത്തു
മണ്ടിച്ചെല്ലുന്ന ഭംഗിയിൽ.

൬

കൊതിവരു മഴകേറുമുണ്ടു കണ്ടാൽ
മതികളിരും മണമുണ്ട,കത്തുതേനും;
മതി! മതി! ജഗദീശനേകിയിട്ടു-
ണ്ടിതിനൊ,രുപുവിനുവേണ്ടനന്മയെല്ലാം.

൭

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.

൧൦. തെങ്ങു്.

ചങ്ങാതിമാരോട്വിന്തുഴിതന്നിൽ
തെങ്ങാണുകെല്ലാന്നൊരു കല്ലുവൃക്ഷം
മങ്ങാതതിനുള്ള മഹത്തമമോതാ-
നിങ്ങാരുമോത്താൽ മതിചാകയില്ല.

൧

മൂലംമുതൽക്കീത്തരുതൻശിരസ്സി-
ലോളംജനങ്ങൾക്കുപകാരമെല്ലാം
കാലംകഴിപ്പാൻ നിരുപിച്ചുണ്ടാ-
ലാലംബമാണീത്തരുവേതവർക്കും.

൨

അമളെതു ജനനതിനോത്തിടുമ്പോൾ
പരംകരുത്തോല വിശേഷമല്ലോ
കരഞ്ഞലോലാക്ഷികൾ കാതിലോല-
യ്ക്കു മകൊതിപ്പോരിതുകണ്ടിടുമ്പോൾ.

൩

ദാനത്തിലും ദാഹമെന്നവർക്കു
പാനത്തിലും വാസ്തവമോത്തിടുമ്പോൾ
ആനന്ദമേകുന്നു വിചിത്രമുച്ചൈ-
സ്വനാനത്തിളനീരിളയിൽ ജയിപ്പൂ.

൪

കയത്തിലിട്ടി മടൽ ചീച്ചുടിച്ചു
മയപ്പെടുത്തിട്ടു തൂക്കിവിററും
അയന്നമൊട്ടല്ല ജനങ്ങൾനിത്യം
പ്രിയംപെടും വീടു പുലർത്തിടുന്നു.

൫

വില്ലു നുതേങ്ങ ചിലരായതുകൊപയാക്കി
വില്ലു നുമാറുചിലരായതു വാങ്ങിയാട്ടി
വില്ലു ന്നിതെണ്ണ ചില കൂട്ടർ ചിരദയേവം
നില്ലു നുതെങ്ങിനു ദകരക്ഷയിലെത്രലോകം.

൬

പറഞ്ഞാലൊടുങ്ങില്ല തെങ്ങിൻമഹത്തം
കറഞ്ഞതാന്നിവണ്ണം ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞൻ
മറക്കതിതൊക്കെപ്പറിപ്പിൻ വിശേഷാൽ
മുറയ്ക്കു നെററൈ തങ്ങളു ചീച്ചുകെറുവിൻ.

൭

നടുവത്തു മന്ദനയൂരി.

മ.മ. രീവണ്ടി.

ചൊൽക്കൊണ്ട രീവണ്ടി വലിച്ചിഴപ്പാ-
 ന്നുള്ള നാലുപാലി മൃഗങ്ങൾവേണ്ടാ
 കേമത്തമുള്ളാനകളേയുമമ്പിൽ
 പുമന്നകൊണ്ടായതു പാഞ്ഞുകൊള്ളും.

൧

നന്നായ് കടിച്ചൊൻ ജല വുമുറയ്ക്ക
 തിന്നാൻമരക്കണ്ണുവുമേകവേണം
 എന്നാലതെല്ലെഴുതുമൊന്നു പോലെ
 തന്നെ ചരിയ്ക്കുന്നു കഴഞ്ഞിടാതെ.

൨

കരുത്തുകൂടം റെചിൽവണ്ടി പാഞ്ഞു
 വരുമ്പോളായങ്ങു തടഞ്ഞുനില്പാൻ
 പാമാകവേയൊന്നു കലുങ്ങിടുന്നു-
 ങ്ങുരുങ്ങിടുമ്പോളതു ക്രൂസലെന്തെ.

൩

ഇടയ്ക്കിടെത്തീപ്പൊരിയും കനത്തിൽ
 പടന്നുകേരം പുകയും മുമിച്ചു
 പോകുന്നനേരത്തിതു മുഴുഭൂത-
 പ്പുകച്ചുയാണെന്നൊരു ശങ്കയുണ്ടാം.

൪

വമ്പിച്ചരീവണ്ടിയതിന്റെ യന്ത്രം
 ജംഭിമുനിരാവി തിരിച്ചിടുന്നു
 ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ളൊരു പാതയിന്മേ-
 ലിരുന്നു ചക്രങ്ങളുണ്ടിടുന്നു.

൫

ഓട്ടുന്നതീവണ്ടിയിൽ മാലയായി-
 തെറ്റാത്തതാം വണ്ടികളുണ്ടനേകം
 കൂട്ടുന്നവർക്കൊക്കെ മനസ്സിനൊക്ക-
 നിടലേഭിമുഖം പണംകൊടുത്താൽ.
 പുണർനാമപ്പാത വിടാതെനിത്യം
 മണിക്കണക്കൊത്തു നടന്നുകൊണ്ടു്
 ചേന്നാൻതീവണ്ടി, നമുക്കുപോ-
 മിന്നക്കുമോനെയെന്നതുണ്ടു്.

൬

൭

എം. ഉദയവർമ്മസ്വാമി. എ.

൧൨. നക്ഷത്രം.

നീലാംബരം നിറയെയിങ്ങനെ പൊട്ടുതൊട്ട-
 പാലേ വിളങ്ങുമുദയ സഞ്ചയമാകമാനം
 ഭൂലോകമെന്നപടിഭൂമിവലിപ്പമാണ്
 ഗോളങ്ങളാ, ണവപെരുത്തകളെക്കിടപ്പു.
 വാനാകെതന്നിരവാരിവിതച്ചുപോലെ
 നാനാവിധം ചിതറിമിന്നു മുദ്രക്കളെല്ലാം
 ആകാശസ്ഥിതിയിലാകക കൊണ്ടുതെറ്റി-
 പോകാതെ, പോക്കുപതറാതെ നിലയുനില്പു.
 മേലേ വിളക്കുകൾ കെട്ടുത്തി നിരത്തിവെച്ചു-
 പോലേവിളങ്ങിയിരുളല്ലമകറ്റിടുന്നേർ
 ആവുന്നമട്ടു ജനതയ്ക്കുപകാരകർമ്മം
 ചെയ്യാൻമുതിന്നവര്യക്കൾ ജയിയ്ക്കുമെന്നേൽ.

നാം പാർക്കുമ്പോൾ മട്ടു മതിൽക്കവിഞ്ഞും
വന്ധി ചുറ്റലാകുന്നമാണു, ധൂരാശിയെന്നാൽ
നാമി മനുഷ്യരരി, ലോക്കകിലെത്തുളളും!
സർവ്വശക്തിയുടെ വൈഭവമാരറിഞ്ഞു!!

കുന്നത്തു മനോരമനോൻ.

൧൩ ദീപം. x

ഇരുപതുമുലമുപദ്രവം ജനങ്ങൾ-
ക്കരുതെന്നോത്തലിവേറിടുന്ന ദൈവം
അരുളിടുന്ന ദീപം! പൂണ്ടശോഭി-
പ്പൊരുളിപത്തെ മുദാവണങ്ങൾ നാം. ൧

കുതിരാനകലത്തുപോയ മറഞ്ഞാൽ
മുതിരുന്നതിശി ക്രിസ്തുചാരിൽ;
ഇതിൽനിന്നു നമുക്കു രക്ഷകിട്ടു-
ന്നതിനോത്താൽ ശ്രീ ദീപമൊന്നതന്നെ. ൨

ഒരുനല്ലവിളക്കുത്തിട്ടമ്പോ-
ളിരുളൊട്ടുകൊഴിയുന്ന ഭൂമി:ക്കിൽ
പെരുതാകിയൊരാന വന്നിട്ടമ്പോൾ
തെരുവിൽതിങ്ങിയിരുന്നലോകർപോലെ. ൩

ഇവാം പൊഴുതിയിളാതലത്തിൽ
പ്പരത്തോറും പലജാതി ദീപജാലം
തരമോടെരിയുന്നു, വാനിൽസന്നാ-
തരമാം താരകവൃന്ദമെന്നപറ്റി.

ഇമ്മനിലപ്പടിപുറത്തെയിരുട്ടൊഴിപ്പാ-
നിമ്മട്ടുടിപമതു നല്ലിയ ലോകനാഥൻ,
നമ്മൾക്കുതെഴുതിരുട്ടൊഴിവാക്കുവാൻ-
ഉമ്മത്തുടിപവമനുഗ്രഹമായ്ത്തരട്ടെ.

വള്ളത്തോൾ നായന. മേനോൻ.

൧൪. സംഗീത.

എല്ലാമനുഷ്യക്കുമൊരേതരത്തി-
ലുല്ലാസമോടുകൂടലുംകളിക്കാൻ
ചൊല്ലാൻസംഗീത കലയ്ക്കുനേരാ-
യില്ലാ കലാ വിദ്യകളൊന്നുപോലും. ൧

കാട്ടിൽ കിടക്കുന്നൊരു മാനകൾക്കോ
പാട്ടിൽകിടയ്ക്കും രസമല്ലമല്ല;
പാട്ടിൽഭരിപ്പിച്ച മൃഗത്തെവേടൻ
പാട്ടിൽപ്പെടുത്തും കഥ കേൾപ്പതില്ലേ? ൨

താളംതുടങ്ങിപ്പല മോടികൂട്ടി
മേളംകൊടുത്തീടിന പാട്ടുകേട്ടാൽ
വ്യാളങ്ങൾപോലും ലയമാന്ദുകൾ
കേളത്രയുമോഹനമാണഗാനം. ൩

സ്വയംശ്രുതിക്കൊത്തമൃതെന്നപോലെ
മധഃകലനീടിന പാട്ടിലൊട്ടും
ലയം പരമമുള്ള വരജനങ്ങൾ
ഭയപ്പെടും ദൃഢഗുണമുള്ളൊരാൾ. ൪

കാലത്തുണൻ പലപക്ഷികളീശ്വരന്റെ
ലീലയ്ക്കും മഹിമപാത്ര പുക്കുണിനിത്യം
ആലസ്യമറന്തി മുദ്രസ്വരമോടുപാടും
ശീലം ശിശുക്കളിഹ കണറിയേണ്ടതല്ലോ.

൫

പി. വി. കൃഷ്ണവർമ്മ.

൧൫. കാററ്.)

(താമരട്ട)

“കാമനത്തികൾക്കിടവോ” എന്നു മട്ട്.

(ഇല്ലിപ്പിൽ നിന്ന്.)

പശ്ചിമസാഗരതന്നിൽ—നിന്നു
സ്വപ്നമായ് വന്നീടും കാറേ!

കല്ലോലസഞ്ചയതന്നിൽ—പാമ-
മുല്ലസിപ്പിടുന്ന കാറേ!

ശീതാംശമണ്ഡലം തന്നിൽ—നിന്നു
ശീതമായ് വന്നീടും കാറേ!

ആനന്ദമേറുമുദിക്കു—മര-
നീമനമായ് വീശിയൊലും.

കുഞ്ഞേ! തുറങ്ങുകവേഗം—ലപ്പൻ
ഇങ്ങു വന്നെത്തിടുമല്ലോ.

അമ്മയാമെൻമാറിടത്തി—ലേറ-
മാശ്വസിപ്പിച്ചൊലുമെൻ കുഞ്ഞേ!

ഓമനയാം നിന്നെക്കാണാൻ—അച്ഛൻ
താമസിയാതെവന്നീടും.

പശ്ചിമഭാഗത്തിൽ നിന്നു—പാശം
സ്വപ്നമാകും മേഘവൃന്ദം

മനേതരം ഗമിക്കുന്നു—തത്ര
ചന്ദ്രനുമുല്ലസിക്കുന്നു.

കുഞ്ഞേ! യുറങ്ങുക വേഗം-ലോമൽ—
കുഞ്ഞേ! യുറങ്ങുകവേഗാൽ.

കേ. സി. കേശവവിജ്ഞ.

൧൬. ഈശ്വരൻ.

ഈശ്വരൻ താനൊരാളാണു
ശാശ്വതം; ശേഷമൊക്കെയും
നശ്വരം തന്നെയാണെന്നു
വിശ്വസിയ്ക്കുവിനേവരും.

൧

ദൈവ കാരുണ്യമില്ലാത്തതാ-
ലേവനും നൂണമാണ്ണരും
ഏവമോക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു
കൈവരും നന്മമേല്ക്കുമേൽ.

൨

അതിനാലീശ്വരധ്യാനം
മതികൊണ്ടു നിദാനവും
ചതികൂടാതെ ചെയ്തീടിൻ
മതിമറൊക്കെ നിഷ്പലം.

൩

ബാലരേ! കലികാലത്തു
ബാലകൃഷ്ണകളേബരം
മാലകന്നിടുവാനോത്താൽ
കാലനം കാക്കൽവീണിടും.

൪

നാമ:ത്തിയകലാനായി
നാമസംകീർത്തനംകളെ
പ്രേമപൂർവ്വമനുഷ്ഠിച്ചു
താമസിപ്പൂതെമോക്ഷമാം.

൫

അഭയാനന്ദൻ നമ്പൂരി.

ശുഭം.

VIDWAN V. R. PARAMESWARAN PILLAI,
Nagercoil

പിതൃദേതി.

ആദ്യത്തെ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളിൽ അസ്തനമ്മാൾ നാമ്മാടു എങ്ങനെ വർത്തിക്കുന്നു എന്നു കാണിച്ചിട്ടു നാം അവരെ വരികേണ്ടതാണെന്നു ഉപദേശിക്കുന്നു.

മൂന്നാം ശ്ലോകത്തിൽനിന്നു കാല്പമും ഈവിധത്തിൽ സങ്കല്പിക്കണം: കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ നല്ലതന്നെ മോന്നുന്നതുകൊണ്ടു അസ്തനമ്മമാരുടെ ഉപദേശത്തിനു വിപരീതമായി യാതൊന്നും ചെയ്യരുത്. അസ്തനും അമ്മയും അവരോടു നിഷ്ഠതയുള്ള സ്നേഹമുണ്ടു്. നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്ന അവർ ഇവരെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

കുട്ടികളുടെ ആഗ്രഹം അറിഞ്ഞു നിവൃത്തിയുള്ളതെന്നാലും അതു സാധിച്ചിരിക്കുന്ന ആളാണു് അസ്തൻ; അൻ സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു അവർ വേണ്ടതൊക്കെ ശുചിയായി തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കുന്നവരാണ് അമ്മ; ഇങ്ങനെയുള്ള അസ്തനും അമ്മയും ഭീവിച്ചിരിക്കുവാൻ യാതൊരുത്തർക്കും സൗഖ്യമല്ലാതെയിപ്പു എന്നു നാലാം ശ്ലോകം.

അസ്തനമ്മാരിൽ എല്ലാവർക്കും ഭക്തി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും എങ്കിലെ അവർ (കുക്കർക്കു്) വലുതായ സൗഖ്യം ഉണ്ടാകരുതു് എന്നും ഒടുവിൽ പറയുന്നു.

പിതൃദേതി എന്ന പദത്തിന്നു അസ്തനോടുള്ള ഭക്തി എന്നുള്ള അർത്ഥം കൂടാതെ അസ്തനമ്മമാരുടുള്ള ഭക്തി എന്നും അർത്ഥം ഉണ്ടു്; ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് ആ പദം ഈ പാഠത്തിനു ചേരുന്നതു്.

വിനയം.

൧. തന്നിൽ ഏളിയവരോടു താൻ വലിയവനാണെന്നു ഭവിക്കാതെ അവരോടു സമനാണെന്നു ഭവിക്കുക; തന്നിൽ വലിയവരോടു താൻ ഏളിയവനാണെന്നു ഭവിക്കുക; തന്നിൽ ഇവ

നരായിട്ടുള്ളവരോടു മലപ്രസന്നനായാടുകൂടി വർത്തിക്കുക; ഇക്കാര്യം അയാൾ വിനയത്തിൽ (അർപ്പണത്തോടെ) അടയാളം.

൨. ഉപദ്രവമുണ്ടാകുന്നതെല്ലാം വിനയമില്ലാത്തതിനാൽ. വിനയമുള്ളവനെന്ന നാട്ടുകാരെല്ലാം മകനെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കും; അവൻ ഭൂമിയിൽ ഏതുപ്രദേശത്തുചെന്നാലും വീട്ടിലിരിക്കുന്നതു പോലെ സമർഥനത്തോടു കൂടിയായിരിക്കും.

൩. ലോകത്തിൽ പല ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടു്; ഒരേ ഗുണങ്ങൾ ഉള്ളവരായി പല ആളുകളുണ്ടു്. ഈ ഗുണങ്ങൾ ഉള്ളവരിൽ വന്നാൽ എന്ന ഗുണം ഉള്ളവനാണു് ഒന്നാമൻ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവനാണു് എവിടെയും ഇണങ്ങിപ്പോകുന്നതു്. (മറ്റൊരെന്നല്ലാം ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും വിനയമില്ലെങ്കിൽ ലോകരിൽ ഇണങ്ങുകയില്ല.)

൪. മനുഷ്യൻ ചുറ്റു കറവുകളും ഉണ്ടാകിൽ കൂടിയും വിനയം അതിനെത്തൊഴുതും പരിഹരിക്കും. ഒരോളം സ്നേഹം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു വിനയം കാരണമായിത്തീരുന്നു; വിനയമുള്ളവൻ അവിചാരികയും വശത്താകുന്നു.

൫. പാണ്ഡവൻ അഞ്ചാളുംകൂടി കൈരവശതത്തെ ഏകത്തിൽ ജയിച്ചുവെന്നുള്ളതു പോകപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ; കൈരവൻ എത്രതന്നെ ദ്രോഹിച്ചിട്ടും കറയായിത്തന്ന തങ്ങളുടെ വിനയംകൊണ്ടാണു് ഇവർ ഇങ്ങനെ ജയിച്ചതു്.

കരുണ.

൧. സ്വപ്നം നെല്ലോ അരിയോ ചോരോ കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു യാചിക്കുന്നവരെ അടിച്ചോടിക്കൊടുത്തു ഏകാന്തരം ചെയ്യരുതു്; ആ ഏകാന്തര പ്രവൃത്തി കണ്ടാൽ കല്പം കറയും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് സാധാരണയായി മനുഷ്യൻ വ്യസനിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

൨. മറ്റുള്ളവരുടെ സങ്കടത്തെ ആലോചിച്ചു നമുക്കു അവരോടു വളരെ കൃപയുണ്ടാകണം. അതാണു് ആണുതന്നെ; അല്ലാതെ അവരെ ധിക്കരിക്കുന്നതല്ല.

൩. ഭരതം പരമം വാസ്തവം കനിവുണ്ടായിരിക്കണം; അങ്ങനെ കനിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരിക്കും; പിന്നെ ആർക്കും ഒരിക്കലും സൗഖ്യമല്ലാതെ കാണുകയില്ല.

൪. കൃപ എന്നുള്ള ഗുണം വളരെ വലുതാണ്; നാം നമുക്കു ബോധിച്ചപോലെ കാലം കഴിച്ചുപോരുന്നതു് ലോകഗുരുവായ ഇരപരന്റെ കൃപകൊണ്ടു മാത്രമാണല്ലോ.

൫. പിന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിക്കുന്ന ഗുരുവിന്റെ കൃപയില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ പശുവിനു (മൃഗത്തിനു്) തുല്യനെന്നുമാണ്; ഇതും ആലോചിച്ചുനോക്കുക.

൬. പ്രകൃതിയിലുള്ള വെളിച്ചം, തീ, മഴ മുതലായവന്റെ കൃപകൊണ്ടാണല്ലോ നാം ജീവിക്കുന്നതുതന്നെ.

൭. അധികം പറഞ്ഞിട്ടുകാണുമില്ല; കരുണ എന്നർത്ഥം എന്നുള്ളതാണു് ഈ വലുതായ ലോകത്തിലേക്കും വലുതായ ഗുണം എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുക.

൮. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെല്ലാവരും അല്പം ക്രിമയായ കനിവുള്ളവരായിത്തന്നെ എപ്പോഴും ഇരിക്കേണം.

പശു.

൧. തന്റെ കിടപ്പു മുൻവശത്തു ചെല്ലുന്നവർ സുഖകരമാകുവണ്ണം ചൊരിഞ്ഞുകൊടുത്തും, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു അതിനു മുഖകൊടുത്തും അതിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പശു ഇതാ പശുക്കു വരുന്നു. കത്തിമറിക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന കൊമ്പുതന്നെ സ്വന്തം കിടപ്പിനു ചൊരിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിനും ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. പട്ടി, പൂച്ച മുതലായ ജന്തുക്കൾ കടിക്കാത്തതായിത്തന്നെ സ്വന്തം കട്ടികളെ വായിലാക്കി എടുത്തുകൊണ്ടു് ചാകുന്നതും പശു കൊമ്പുകൊണ്ടുതന്നെ കട്ടിക്കു ചൊരിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതും ഇവയ്ക്കു കൈകൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ വയ്യാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു്. 'വെവിടാതെ മുഖകൊടുത്തുകൊണ്ടു്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും പശുവിനു ഇതിലധികം പ്രീതികരമായിട്ടു നന്നായില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു്.

൨. അതു ചവച്ചുവീണ്ടും: സംഭാരണയായി ചവയ്ക്കുന്ന
തുകൾക്കെഴുത്തു വിറയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും പറ്റുവിൻ. തെല്ല
താണു: കിടന്നിറങ്ങിയ വാസ്തവത്താലാണ് അതിനു മുഖകുടി
താണു സൗകര്യം വരുത്തുന്നതിനായി പറ്റു സ്വപ്നം താഴ്ന്നു
ചെയ്യുന്നത്.

൩. കൂടിയും കൺതിയുമാണെങ്കിലും ധാരാളം കുടിക്കും; അ
തുകൊണ്ടു വയറു സ്വപ്നം ആടുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ നം
കുകൊണ്ടു വയറു നക്കുകയും ചിലപ്പോൾ താടി വല്ല തടിച്ചിലും
വച്ചു ഉറയ്ക്കുകയും ചെയ്യു പറ്റു മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ബാലന്ദം
കുട പറ്റുവിറന്നു അടുത്തുകൊണ്ട് ചെടിയെന്നെ പറയണമി
ല്ലല്ലോ. “അതും പാഴും നമ്മുടെയെന്നാളു മണ്ടു പടയുക്ക
ണ്ടാൽ പ്രായമാകാത്ത പട്ടൂർ” എന്നാണ് ഭാവനാശക്തിയുള്ള ഒ
രു കവി അസ്മയു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

൪. നമ്മിൽനിന്നു ഇതിനു കിട്ടുന്നത് വല്ല കൂടിയോ മറ്റോ
ആയിരിക്കുമെങ്കിലും ഇതു നമുക്കു എന്നും തരുന്നതു ഒന്നാൽ
പാലാണ്. നല്ലവരുടെ സമ്പ്രദായംതന്നെ ഇതാണ്: അവർ
സ്വപ്നമായ ഉപകാരത്തിനു വലുതായ പ്രയത്നം ചെയ്യും.

൫. മനുഷ്യക്കു, വിശേഷിച്ചും കുട്ടികൾക്കു വെണ്ണ, പാലു,
തയിര്, നെയ്യ് ഇവ വളരെ രുചികരമാണ്; ഇവ എല്ലാം കിട്ടി
ന്നത് പറ്റുവിൽനിന്നാണ് താനും. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം കിട്ടാൻ
വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടുണ്ടോ? അതുമില്ല. ആകപ്പോൾ വളരെ
ശ്രമമുള്ള ഇം പറ്റു രസികൻ മൃഗം തന്നെയാണ്.

സാമര.

൧. പരമം=താമരച്ചെടി (ഇവിടെ ചെടിയെക്കുറിക്കുന്നു;
ചിലപ്പോൾ പൂവിനായിരിക്കും പരമമെന്നു പറയുന്നത്.)

൨. കുട്ടികൾക്കു തങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നതുപോലെയോ ആ
ചരിക്കേണ്ടതുപോലെയോ താമരയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു കാണുന്നത്

കേരളകുലപ്രഭാണാലോ; അതുതന്നെയാണു് കവി ഇം സംഗതി ഇവിടെ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ന. കോമളം=കോമളമാകുംവണ്ണം; മനോഹരമാകുംവണ്ണം.
 ള. സുഗന്ധം=മനോഹരം.

൧൦. കടക്കുടൽ=കാരിൽ ധരിക്കുന്ന ഒരു ആഭരണം. കടപാലുള്ള കടുക്കൻ എന്നാണു് പദത്തിന്റെ അർത്ഥം.

൧൧. വാഞ്ചമ=ആഗ്രഹം. ഇണ്ടകരം=കൂട്ടങ്ങൾ.

൧൨. ചില പൂക്കൾക്കു മേന്മയുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും മണമുണ്ടായിരിക്കയില്ല; ചിലതിന്നു ഇതു രണ്ടുണ്ടെങ്കിലും അകത്തു മേന്മയായിരിക്കയില്ല. അമർപ്പവിന ദൂന്നം വിശേഷവിധിയായിട്ടുണ്ടു്. അതുതന്നെ ഈ ഒരു പൂവിന്നു ഈശ്വരൻ സവിശേഷം ഇണങ്ങുവാനു് കീഴടങ്ങുന്ന കവി പറയുന്നു.

മതികളിതം മണം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്, വേറെ ചില പുഷ്പങ്ങൾക്കു ഇതിലും തീക്ഷ്ണമായ മണമുണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്റെ മണത്തിന്നു മനസ്സിനെ ആനന്ദിപ്പിക്കാൻ പ്രത്യേക ശക്തിയുണ്ടെന്നു വരുത്താനാണു്.

തെങ്ങു്.

൧. ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കുന്നതായി കല്പനയ്ക്കു് ഒരു പേരോടുകൂടി ഒരു മരം സ്വർഗ്ഗത്തിലുണ്ടെന്നു ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നു. ഭൂമിയിൽ തന്നെ അങ്ങനെ ഒരു മരം ഉണ്ടു്; അതു തെങ്ങുതന്നെ. തെങ്ങിന്റെ മായാശ്വം മുഴുവനും പറവാൻ ആരു വിചാരിച്ചാലും സാധിക്കയില്ല.

൨. വേരുമുതൽ അറ്റംവരെ ഏതു ഭാഗവും ഇതിൽ മണങ്ങൾക്കു ഉപകാരമുള്ളതായിട്ടുള്ളതു്. കാലംകഴിക്കുന്നതിൽ ഈ പൂക്കൾ ഉപകരിക്കാത്ത ഭൂമിയിലായില്ല. ആലംബം=ആശ്രയം.

൩. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ കരുണാചന്ദ്രന്റെ ക്ഷാത്രം പറയുന്നു; അതു അലങ്കാരത്തിന്നു ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനമാണു്. അതെങ്ങുകുന്നതുകൊണ്ടു് ആഭരണമുള്ള സുന്ദരികൾക്കു കൂടി ഇ

എ

തിന്ന കണ്ടെത്താൻ ഇതിനെ കാമിയോടെയായി ഉപയോഗി
ച്ചാൽ കൊള്ളാം എന്നു മോന്നം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
ഇതു അലങ്കാരത്തിന്നു എത്ര വിശേഷമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു.
കരംഗം=മാൻ, കരംഗലോലാഷ്ടികരം=സുന്ദരിമാർ.

ര. കുടികയെന്നെങ്കിലും മരംഗാലം കൊട്ടുകയാ
ണെന്നിലും ഇളന്നീർ (കരിക്ക്) സന്ദർശനപ്രദമാണ്. അതു മോ
കത്തിൽ ജയിക്കുന്നതു ഉന്നതസ്ഥാനത്തിന്റേതാകയാണു്. അ
തിന്നു ഉന്നതസ്ഥാനം അതിന്റെ രൂപികൊണ്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ചൊ
ക്കത്തിലിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഉള്ളതാകുന്നു. ഇളം=മൃദു, വിചി
ത്രം=ആശ്ചര്യം.

൭. അയന്നം=ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടു്.

൮. എത്രമോകം=എത്ര ആളുകൾ.

തീവണ്ടി.

൧. തീവണ്ടി വലിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള നല്ലൊരിട്ടാളാണു്
വേണ്ടു് എന്നു മാത്രമല്ല അതുതന്നെ ആനവരെയുള്ള ഗുഹയ്ക്കുള്ള
നല്ലപോലെ ചുമന്നുകൊണ്ടു് ഓടിക്കൊള്ളും.

൨. വണ്ടിവലിക്കുന്ന കുതിരകളു മുതലായവയ്ക്കു തിരറി
കൊടുക്കാൻ നാം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുവല്ലോ, തീവണ്ടിക്കാകട്ടെ കുടി
ക്കാൻ വെള്ളവും തിന്നാൻ മരക്കഷണവും (വാറകം) ആണ്.
ഈ തിരറികൊണ്ടു് തന്നെ അതു് ക്ഷീണിക്കാതെ ഏല്പാഴ്മോന്നു
പോലെ ഓടുന്നു.

൩. 'കുസലേന്ത്യ' ഉരുണ്ടിടത്തോൾ എന്നു അനൗപയം.

൭. ജംഭിമുഖം=വലിച്ചു.

൭. താമരയുടെ പാത്രത്തിൽ അതി കുടിക്കുകയാലേ രാ
ത്രി ഉറങ്ങി രാവിലെ ഉണരുന്നതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അ
തിൽ നിന്നു കുട്ടികൾ കളികൾ ക്ഷീണാൽ മോറു രാത്രി ഉറ
ക്കുവാനുണ്ടെന്നു നോക്കു വെട്ടുത്തതിൽ പിന്നെ ഉറങ്ങുവാനു
ന്നു ഒരു പാത്രം പഠിക്കുന്നതുപോലെ തീവണ്ടിയുടെ ഗരിയിൽ നി

൯, ഒരു കാഴ്ചയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ അതിൽ നിന്നു വീൻമാറ
യതെന്നും ഓരോകാഴ്ചയിന്നും സമയനിയമം വേണമെന്നും പഠി
ക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഭിപം.

---

൧. ഭീമി=പ്രകാശം. മുദം=സദനാഷ്ടമനാടുകൂടി.

൨. കരിശോൽ=സൂര്യൻ. നിശി=നിശയിൽ, രാത്രിയിൽ.

൩. ഒരനവതരവർഗ്ഗത്തെവിൽ തിരഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആളുകൾ
കുടുംബത്തിൽ അടങ്ങിയതെ മറ്റിക്കേൾക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ന
ല്ല വിളക്കു കത്തുമ്പോൾ ഇതുതന്നെ അകലുന്നു.

൪. ഇളംതലം=മുഖം.

രാത്രിയായാൽ ആകാശത്തിൽ പക്ഷതരത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ
ശോഭിക്കുന്നതുപോലെ തന്റെ മേന്മ വീടുകളിലും കത്തിച്ചിട്ടുള്ള
വിളക്കുകൾ പലിടുന്നു.

൫. അപ്പടി=ആകപ്പാടെ. അമ്മമ്മ ഭിപം=ആ മനോഹര
മായ വിളക്കു.

വെളിയിലുള്ള ഇതു മുഴുവൻ നീങ്ങുമാറു നമുക്കു വിളക്കു
ന്നുള്ള ഉപകരണം നൽകിട്ടുള്ള ഇശോരൻ നമ്മുടെ മനസ്സിനക
മുള്ള മെഴുപ്പും എന്നു ചേരായ ഇതുതിന്നെ അകറ്റുന്നതിന്നു യത്നം
നമുക്കെന്ന വിശേഷപ്പെട്ട ഭിപം തന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

National Library
Calcutta-7